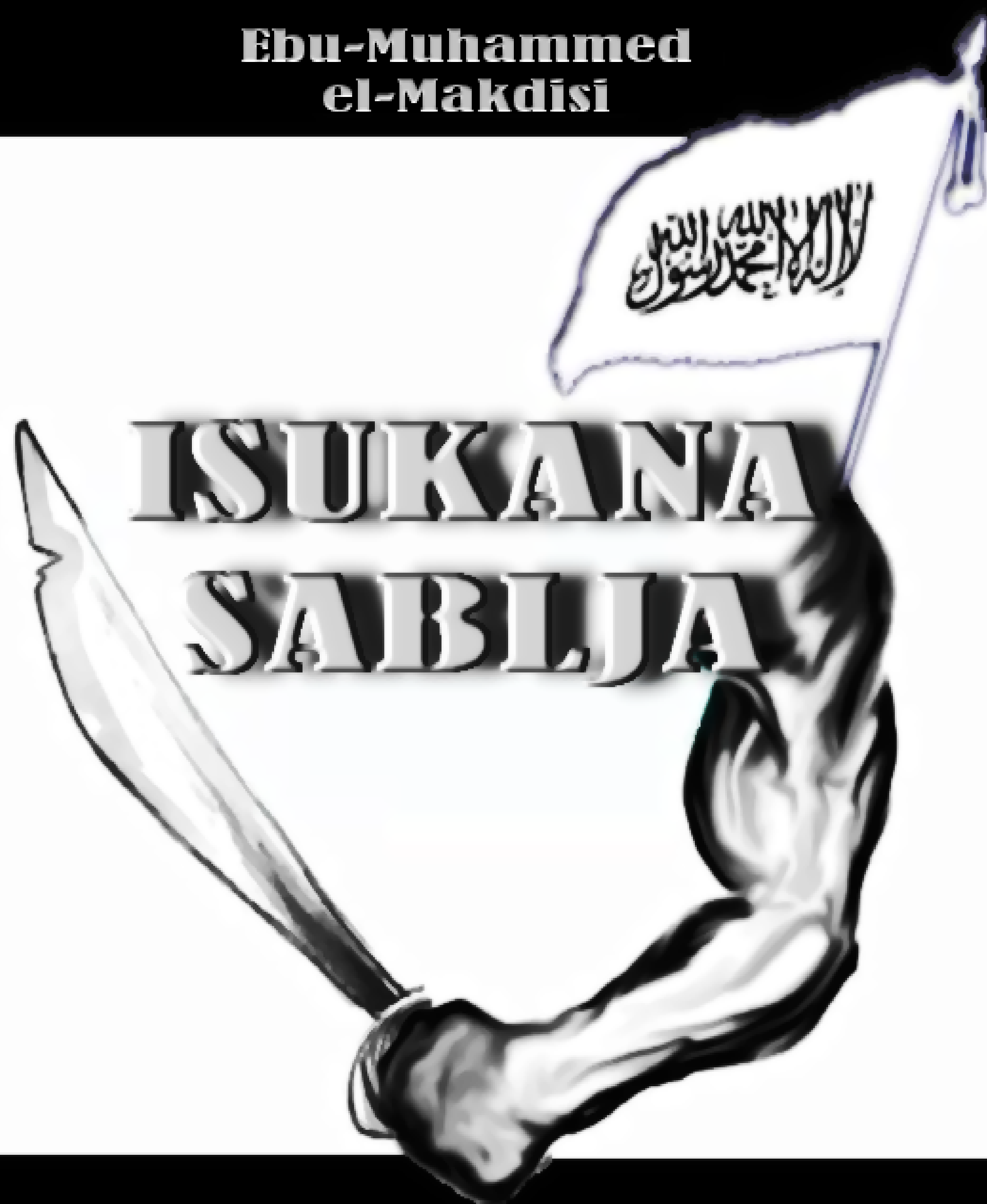

Ebu-Muhammed
el-Makdisi
لا إله إلا الله محمد رسول الله
ISUKANA
SABLJA

Ebu-Muhammed el-Makdisi

Tretman onoga ko psuje Allaha, vjeru i Poslanika

Ebu-Muhammed Asim El-Makdisi

Tretman onoga ko psuje Allaha, vjeru i Poslanika

Naslov originala

الصارم ا سلول

على ساب الرب أوالدين أوالرسول

تأليف

فضيلة الشيخ

أبو مد ا قدسي

Es-Sarimul-meslul ala sabbir-Rabbi evid-dini evir-Resul

Redaktor prijevoda
Ebu-Alija

Lektor i korektor
Ebu-Sara

Prevodilac
Ebu-Tejma
ebutejma01@hotmail.com

UVOD

Hvala pripada Uzvišenom Allahu, od Njega pomoć i oprost tražimo. Utječemo se Allahu od zla naših duša i naših ružnih djela. Koga Allah uputi, niko ga ne može u zabludu odvesti, a koga u zabludi ostavi, niko mu na Pravi put ukazati neće. Svjedočim da nema istinskog božanstva osim Allaha i svjedočim da je Muhammed njegov rob i poslanik.

Trebamo znati da je psovanje Allaha, vjere i Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jedan od najvećih grijeha od kojih se srca vjernika zgražavaju, srca onih koji Allaha istinski obožavaju. To djelo je jasno nevjerstvo. Ono se proširilo u nevjerničkim državama, a razlog tome su laički zakoni koji propisuju da kazna onome ko vrijeđa kraljeve, vladare, njihove zakone i zabludjele pravce, bude veća od kazne predviđene za one koji vrijeđaju Allaha, Časni Kur'an i vjeru. Nije potrebno navoditi dokaze za to, jer je očito u našoj današnjici: ko opsuje kralja, presjednika ili načelnika, s njim će biti svašta učinjeno, neće mu se suditi po običaju već će biti zgrabljen za revere i odveden od strane obavještajne službe ili državne bezbjednosti, a ko opsuje Allaha, vjeru ili Poslanika, ko će mu suditi, kontrolisati ili ga pozvati na saslušanje?! Kako i ne, kada u tome zlu učestvuje veliki broj onih koji su zaduženi za bezbjednost i održavanje reda i mira?! Zatim, zar nije to ta demokratija i njihova trula kafirska sloboda koja dopušta slobodu (ne)vjerovanja, otpadništvo i vrijeđanje

svega osim taguta[1], tirana, njihovih zakona i državnih uređenja. Mi smo Allahovi i Njemu ćemo se vratiti...

Na veliku žalost naći ćemo da se ovaj veliki grijeh veoma proširio u našem vremenu posebno na području Šama[2], pogotovo u Jordanu i Palestini. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: *"Kada se iskvare stanovnici Šama, nestat će dobra kod vas, a uvjek će postojati potpomognuta skupina iz mog ummeta, neće im naškoditi onaj ko ih napusti sve dok ne nastupi Sudnji dan."*[3]

Otuda, želimo ukratko pojasniti propis vezan za ovaj veliki grijeh i tretman onog ko ga čini, dokazujući jasnim dokazima iz Kur'ana i Poslanikovog sallallahu alejhi ve sellem, sunneta.

---

[1] Tagut je ono što se obožava mimo Allaha. Postoji pet glavnih vrsta taguta: 1. Šejtan, 2. Vladar nasilnik koji mijenja Allahov zakon, 3. Onaj ko sudi po onome što nije Allah objavio, 4. Onaj ko priziva poznavanje skrivenog (gajb), 5. Onaj koji se obožava mimo Allaha a zadovoljan je da bude obožavan. (nap. prev.)

[2] Područije Sirije, Jordana, Palestine i Libana. (nap. prev.)

[3] Ahmed, Tirmizi, Tajalisi i neki drugi.

Tretman onoga ko psuje Allaha, vjeru i Poslanika ﷺ

Znaj, onaj ko opsuje Allaha, vjeru ili Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kafir je, otpadnik od Islama, svejedno činio to iz šale ili zbilje, svejedno smatrao to dopuštenim ili ne, svejedno činio to u srdžbi ili miru. Njegov život i imetak su halal, svejedno da li je bio musliman ili ne, svejedno bio zimija[4] ili da je sa njim sklopljen ugovor, bio muško ili žensko. Dokazi za navedeno su brojni a mi ćemo spomenuti sljedeće:

1. Uzvišeni Allah kaže: ***"One koji Allaha i Poslanika Njegovog budu vrijeđali Allah će i na ovom i na onom svijetu prokleti, i sramnu patnju pripremiti."*** (El-Ahzab, 57)

Ajet upućuje na nevjerstvo onog ko psuje Allaha sa više aspekata:

- Allah, subhanehu ve te'ala, ih proklinje i na ovom i na budućem svijetu, a prokletstvo znači udaljavanje od milosti. Onaj koga Allah odbaci i udalji od Svoje milosti i na dunjaluku i na ahiretu ne može biti osim kafir, za razliku od prokletstva Poslanika ili vjernika u smislu dove protiv nekoga na ovom svijetu, poput riječi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: *"Neka je Allahovo prokletstvo na onog ko uzima kamatu i onog ko mu je daje."* ili *"Neka je Allahovo prokletstvo na kradljivca."*

- U ajetu se također spominje **"sramna patnja"** koja se ne spominje u Kur'anu osim kada je kafir u pitanju, kaže Uzvišeni: ***"Mi smo nevjernicima sramnu patnju pripremili..."*** (En-Nisa, 37) Također: ***"A nevjernike čeka sramna patnja."*** (El-Mudžadela, 5) Što se tiče onih koji nisu nevjernici poput vjernika-grješnika, kada su oni u pitanju ne spominje se **"sramna patnja"** već se spominje **"silna patnja"** ili slično,

[4] Zimija je jevrej ili kršćanin koji živi u islamskoj zemlji i plaća džizju (danak, porez), pokorava se islamskoj vlasti, poštuje Islam i ne čini širk niti obrede kufra javno među muslimanima. (nap. prev.)

zato što Uzvišeni Allah kaže: ***"A koga Allah osramoti, niko ga ne može poštovanim učiniti."*** (El-Hadždž, 18) Sramoćenje biva ponižavanjem i brukanjem i to je dodatna kazna kafirima na patnju koju već imaju, dočim vjernik može biti kažnjen, ali ne osramoćen.

Ovo istovremeno potvrđuje i to što Allah Uzvišeni spominje da je sramna patnja pripremljena za nevjernike. Zato što je Allah stvorio Džehennem kao njihovo prebivalište koje neće moći ničim zamijeniti niti će iz njega ikada izaći: ***"I bojte se vatre koja je za nevjernike pripremljena."*** (Ali-Imran, 131) Vjernici koji budu imali grijeha ne moraju ući u vatru ako im Allah oprosti, ali, ako i uđu izaći će nakon određenog vremena zbog svojeg tevhida i Islama.

Spomenuti ajet također upućuje na dopuštenost ubijanja onog koji vrijeđa Allaha i Poslanika, a dokaz tome su riječi Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu kojeg bilježi Buhari i drugi: *"Ko će ubiti K'aba b. Ešrefa, uistinu on vrijeđa Allaha i Njegovog Poslanika?!"*

K'ab b. Ešref bio je židov pod ugovorom sa muslimanima, a zatim je počeo vrijeđati muslimane i njihovu vjeru, pa je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tražio da se ubije, jer je njegovo psovanje smatrao vrijeđanjem Allaha i Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ako je dopušeno ubiti kafira pod ugovorom koji psuje Allaha, Poslanika ili Islam, onda je ubistvo kafira koji nije pod ugovorom preče. Zimija ili onaj koji je pod ugovorom ima prava koja nemaju drugi kafiri, ako se sigurnost i zaštita nevjernika koji je pod ugovorom prekidaju zbog psovanja i vrijeđanja Islama, isto tako se sigurnost i zaštita muslimanu prekidaju zbog psovanja ili vrijađanja Islama.

Na dopuštenost ubijanja onih koji vrijeđaju Allaha i Poslanika također upućuje to da ih je Allah prokleo i na dunjaluku i na ahiretu, a o prokletnicima Uzvišeni Allah kaže: ***"Prokleti bili! Gdje god se nađu neka se pohvataju i neka se poubijaju."*** (El-Ahzab, 61).[5]

2. Uzvišeni kaže: ***"O vjernici, ne dižite glasove svoje iznad Vjerovjesnikovog glasa i ne razgovarajte s njim glasno, kao što glasno jedan s drugim razgovarate, da ne bi bila poništena vaša djela, a da vi i ne primjetite."*** (El-Hudžurat, 2), tj. pazite da vam ne propadnu djela ili bojati se da ne propadnu, jer to upropaštava djela.

[5] Vidjeti: Šejhul-islam Ibn-Tejmijja, *Es-Sarimul-meslul, str. 42.*

Ovim ajetom dokazujemo nevjerstvo onog ko psuje Allaha ili Poslanika tako što kažemo: potpuno uništenje i propadanje djela ne biva osim nevjerstvom, kaže Uzvišeni: ***"A oni među vama koji od vjere svoje otpadnu i kao nevjernici umru, njihova djela biće poništena."*** (El-Bekara, 217) Također: ***"Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja djela će sigurno propasti."*** (Ez-Zumer, 65), za razliku od ništavnosti određenog ibadeta zbog odsustva nekog uvjeta i sl.

Ako bi se radi nenamjernog ili bezosjećajnog podizanja glasa iznad glasa Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, trebalo bojati za onog koji to učini da mu sva djela ne budu poništena, što se dešava samo zbog djela koje izvodi iz Islama, kakvo bi onda stanje trebalo da bude sa onim ko psuje Allahovog Poslanika ili vjeru koju je donio od Allaha, ili koji psuje Allaha namjerno i svjesno!? Nema sumnje da se ovakvom poništavaju djela i da postaje kafir, otpadnik u slučaju da se deklariše kao pripadnik Islama, i da se prekida ugovor i zaštita njegovog života i imetka u slučaju da je pod ugovorom ili zimija. Abdullah b. Ahmed b. Hambel pripovjeda: "Pitao sam oca o čovjeku koji kaže drugom čovjeku, 'O sine toga i toga,... i ti i Onaj Koji te stvorio!". Pa je odgovorio: "Taj je otpadnik od Islama." Upitah: "Da li se ubija?" Reče: "Da, ubija se."[6]

3. Uzvišeni kaže: ***"A ako ih upitaš, oni će sigurno reći: 'Mi smo samo razgovarali i zabavljali se.' Reci: 'Zar ste se Allahu i ajetima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne pravdajte se! Nevjernici ste postali nakon što se vjernici bili.' Ako nekima od vas i oprostimo, druge ćemo kazniti zato što su nasilnici."*** (Et-Tevba, 65-66) Ajet je dokaz da je ismijavanje sa Allahom ili bilo čime od vjere ili Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, kufr i otpadništvo nakon imana. Vrijeđanje Allaha je preče da bude kufr, bilo to iz šale ili namjerno. Ovaj ajet je objavljen povodom ljudi koji su izašli u borbu sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, i ismijavali se nekim ashabima. Kada je objavljen ajet, počeli su se pravdati, govoreći: "Samo smo razgovarali da bismo skratili putovanje", tj. samo smo se šalili i igrali, nismo željeli učiniti nevjerstvo. Nije im Uzvišeni Allah na to rekao: lažete, htjeli ste nevjerstvo tim djelom, već: ***"Ne pravdajte se, nevjernici ste postali"***, tj. postali ste nevjernici time, bez obzira što to niste željeli. Iz ovog shvatamo da onaj ko opsuje Allaha, vjeru ili Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, postaje kafir, bilo to iz šale ili namjerno, i smatrao to psovanje dopuštenim ili ne.

---

[6] Vidjeti: Imam Ahmed, *Mesail,* str. 431, Šejhul-islam Ibn-Tejmijja, *Es-Sarim el-meslul, str. 546.*

U tome je također odgovor i murdžijama koji smatraju da se nevjerstvo ne može počiniti osim s uvjerenjem, dopuštanjem zabranjenog (*istihlal*) ili poricanjem (*džuhud*)[7].[8]

Ako bi neko upitao: zašto ih onda Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije poubijao ako su počinili kufr i otpali od vjere?

Odgovorit ćemo: Šejhul-islam Ibn-Tejmijja odgovorio je na pitanje s više aspekata: prvi, da su pribjegli pokajanju što je jedan od razloga objave ovog ajeta, a to je jasno vidljivo u ajetu: ***"Ako nekima od vas i oprostimo, druge ćemo kazniti zato što su nasilnici."*** Oni koji su se iskreno pokajali Allah im je oprostio, a oni koji su se licemjerno i lažno pokajali, bojeći se kazne, takvi su se spasili samo na ovom svijetu, a na Sudnjem danu bit će sa ostalim munaficima. I zbog toga ih je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ostavio i nije ih pogubio. Ovaj stav također zauzima i Ibn-Hazm.[9]

4. Predanje o ubistvu židova K'aba b. Ešrefa, s kojim je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sklopio ugovor da ne pomaže njegove neprijatelje i da se ne bori protiv njega. A kada je opsovao Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, on upita: *"Ko će ubiti K'aba b. Ešrefa, uistinu on vrijeđa Allaha i Njegovog Poslanika?!"* Ustade Muhmmed b. Mesleme pa reče: *"Allahov Poslaniče, želiš li da ga ja ubijem?"* Odgovori: *"Da."*[10] U ovom predanju opisuje se i način njegova ubistva: bio je to klasičan atentat, a ne borba između dvije vojske.

On je bio pod ugovorom, njegov život i imetak su bili zaštićeni, i pored toga kada je počeo vrijeđati Allahovog Poslanika, salallahu alejhi ve

---

[7] Pod pojmom *džuhud* ulema ehli sunneta vel-džemata podrazumjeva negiranje bilo kojeg temelja vjere ili bilo kojeg propisa u Islamu oko kojeg se ummet složio ili poricanje čak jednog slova koje je izgovorio Allahov Posalnik, sallallahu alejhi ve sellem, prenesenog mutevatir-predajom.

Da pitanje bude jasnije uzet ćemo za primjer čovjeka koji negira obaveznost namaza. Naime, učenjaci su jednoglasni da je to negiranje nevjerstvo i da se u obzir uzima samo opravdano neznanje: skoro prihvatanje Islama ili življenje među nevjernicima ili u zabačenom mjestu, daleko od civilizacije i učenjaka. To se uzima u obzir dok se takav čovjek ne upozna sa propisom; ako i dalje bude negirao, nevjernik je. Ko želi više detalja neka pogleda *El-Mugni.* (nap. rec.).

[8] Vidjeti: *Es-Sarimul-meslul,* str. 177 i 516.

[9] Vidjeti: *El-Muhalla*, (11/207), *Es-Sarimul-meslul*, gdje su navedeni ostali aspekti.

[10] Buharija (3031) i Muslim (1801). Vidjeti: originalno predanje u *Siretu Ibn-Hišam,* 3/74-84.

selem, prekida se ugovor zbog kojeg je bio siguran od muslimana, a zatim biva ubijen. Istim hadisom dokazuje imam Šafija, rahimehullah, da se zimija kada opsuje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ubija i prekida se njegova zaštita.

Zimija je jevrej ili kršćanin koji plaća glavarinu muslimanskoj državi i pokorava se njenoj vlasti, poštuje Islam i ne čini širk ili kufr javno među muslimanima. Zato se daje prednost ubijanju onog koji nema ugovora sa muslimanima i koji nije pod zaštitiom, onda kada vrijeđa Allaha ili Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ili Islam.

Isto važi i za onoga koji se smatra muslimanom. Ako se ubija kafir sa kojim je sklopljen ugovor, poput kršćanina ili židova onda kada počne vrijeđati vjeru ili Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a koji u osnovi ne vjeruje u Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, niti u vjeru, već je smatra neispravnom i ne želi da je slijedi, zar da se onda ne ubija onaj koji smatra sebe pripadnikom Islama i koji zna da je to vjera istine i svjedoči da je Allah njegov Gospodar i Zaštitinik i da je Muhammed Allahov poslanik, a zatim opsuje Allaha, vjeru ili Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem?!

5. Predanje koje prenosi Šabi od Alije, radijallahu anhu, da je neka jevrejka vrijeđala Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pa je jedan musliman uhvatio i udavio zbog toga. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije kaznio tog ashaba, niti je tražio krvarinu za tu ženu.[11]

Šejhul-islam, rahimehullah, tvrdi**:** “Ovaj hadis je dobar. Šabi je sreo Aliju, radijallahu anhu, i prenosi od njega. Čak i da je hadis mursel,[12] učenjaci drže mursel hadise koje prenosi Šabi ispravnim, i nije poznat

[11] Ebu-Davud i neki drugi.

[12] Mursel je onaj hadis u čijem je senedu na kraju ispušten jedan prenosilac. Postoje tri vrste mursel hadisa: *opći mursel*, *mursel ashaba* i *skriveni mursel*.

Općim murselom se naziva onaj hadis koji jedan od tabi'ina izravno prenosi od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i ne spomene ime ashaba od kojeg je čuo hadis.

Murselom ashaba se naziva onaj hadis koji od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, priča onaj ashab koji ga od njeg nije mogao izravno čuti.

Skrivenim murselom se naziva onaj hadis koji prenosi tabiin od ashaba sa kojim je živio u istom vremenu, ali ga od njega nije čuo, i to riječima koje ukazuju na mogućnost i da ga je čuo i da nije. Što znači, kao što smo vidjeli, da se u ovu vrstu mursel hadisa, po mišljenju određenog broja uleme, može uvrstiti i spomenuto predanje od Šabija. Vidjeti: Mahmut Karalić, *Prijevod Tirmizijine zbirke hadisa*, 1/25-26. (nap. prev.)

mursel hadis kojeg prenosio Šabi a da nije sahih. Šabi najbolje poznaje hadise Alije, radijallahu anhu, i učenike koji su dosljedno prenosili njegove hadise. S druge strane, predaja od Ibn-Abbasa podupire ovaj hadis."[13]

Šejhul-islam također kaže: "Ovaj hadis je dokaz da je dopušteno ubiti ženu kada uvrijedi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i dokaz za dopuštenost ubijanja zimije. A dozvoljeno je ubiti i muslimana i muslimanku kada opsuju Poslanika, i to je preče. Ova jevrejka je bila pod ugovorom, jer kada je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, stigao u Medinu ostavio je sve jevreje i one koji su bili u njoj da žive u miru i primirju i nije im naplaćivao džizju."

Poznato je da su nevjernice zaštićene od ubistva zbog svoje prirode i ako nisu zimijke ili pod ugovorom, zato što je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio ubijanje žena u borbama sve dok se i one ne budu borile i ratovale. Saznajemo da žena koja psuje Allaha, Poslanika ili vjeru, ili pak vrijeđa našto od vjere Islama, propis joj je isti kao kod žene koja se bori i ratuje protiv Allahove, subhanehu ve te'ala, vjere.

Predhodno predanje je dokaz za još jedan šerijatski propis: dopušteno je ubiti onog ko opsuje Allaha, vjeru ili Poslanika od strane pojedinca, ako ga ne ubije vladar ili ako ne postoji punomoćan vladar muslimana koji sudi po zakonu Milostivog ili u slučaju da je vlast u rukama nevjernika koje ne zanima Allahov propis niti vrijeđanje Milostivog. U predhodnom hadisu vidimo da je musliman sam ubio ženu bez konsultacije s Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem. Kada je Allahov Poslanik za to čuo, nije osudio njeno ubistvo niti je naredio plaćanje krvarine za nju. Nije rekao: to je nasilje prema vladaru i kršenje njegovog prava, niti je to okarakterisao zločinom ili novotarijom, već je to potvrdio i ozakonio.

Šejhul-islam spominje i druge dokaze koji upućuju na ovo pravno pitanje, a zatim obrazlaže: "... zato što obavezno kažnjavanje smrću onog ko spletkari protiv vjere i narušava je, nije na stepenu onog koji se ubija radi zinaluka i sličnog."[14]

U tome je razlika između izvršavanja određene šerijatske kazne nad grješnicima u drugim grijesima i između šerijatske kazne onog koji

[13] Vidjeti: skraćeno izdanje djela *Es-Sarimul-meslul,* str. 61.

[14] Vidjeti: skraćeno izdanje djela *Es-Sarimul-meslul,* str. 286.

vrijeđa Gospodara svjetova, vjeru ili Poslanika. Ako je ubistvo onoga koji psuje Allaha ili vjeru kazna od šerijatskih kazni, ona je poput ubistva onoga koji ratuje protiv muslimana, a čije je ubistvo obavezno, dopušteno je da bude izvršeno od strane bilo koga.”[15] Šejhul-islam još dodaje: “U većini slučajeva onaj ko vrijeđa Allaha ili Poslanika biva ubijen bez dozvole vladara, to jeste oskrnavljenje njegovog prava, međutim, na vladaru je da oprosti onome ko izvrši obaveznu šerijatsku kaznu bez njegovog znanja.”

Rekao sam: kršenje prava vladara biva onda kada se radi o validnom vladaru muslimana koji sudi po Šerijatu. U suprotnom, ako ne postoji takav vladar, već bude vladar kafir koji porobljava narod svojim kafiskim laičkim zakonima, u tom slučaju ne biva kršenje prava muslimana. U tome je sigurno kršenje lažnog nevjerničkog prava taguta, prava kojeg su propisali različita božanstva u njihovim laičkim ustavima. Što se skrnavljenja takvog prava tiče, dobro nam došlo... zato što je to praktično sprovođenje odricanja od tirana i kafra u njihove zakone... zato uživaj i počasti se takvim kršenjem zakona...

Napomena: život onog koji vrijeđa Allahovu vjeru, psuje Allaha ili Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nije svet, i njegov status je kao i status onog koji se bori protiv muslimana, bio muško ili žensko, i ma koje vjere i nacije bio. Isto tako njegov imetak pripada onome ko ga ubije od muslimana. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu kojeg bilježi Buharija u svome *Sahihu* kaže: *“Ko ubije neprijatelja, njemu pripada njegova oprema”*, tj. ko ubije kafira koji ratuje protiv islama i muslimana, njemu pripada sve ono što je taj kafir imao uza se u trenutku kada je ubijen, kao što je oprema, jahalica, odjeća, nakit, oružije ili novac.

Neispravno je reći da se to odnosi samo na borbu, zato što hadis ima opće značenje bilo da ga ubije u bici, svezanog ili iz zasjede. Poenta je u sveobuhvatnosti značenja teksta, ne samo u posebnosti povoda zbog kojeg je izrečen. Ibn-Hazm u svom djelu *El-Muhalla* odgovara i potvrđuje neispravnost mišljenja onih koji su htjeli krivo prestaviti ovu općenitost.[16]

[15] Vidjeti: *Es-Sarimul-meslul,* str. 268.

[16] Vidjeti: *El-Muhalla* 7/336, pravno pitanje br. 955.

Spomenutom u prilog ide hadis kojeg bilježi Buhari u svome *Sahihu*,[17] od Seleme b. El-Ekvea, koji kaže: "Kod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dođe špijun od mušrika, zatim sjede među ashabe da porazgovara, zatim ustade i ode. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredi: *"Potraži te ga i ubijte!"* Seleme, radijallahu anhu, kaza: *"Ubio sam ga."* Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dodijeli mu sve što je bilo uz njega." Ovog (kafira) je ashab ubio i zaplijenio njegovu opremu, ne u bici, niti u ratu. U drugom rivajetu mimo Buharijevog rivajeta stoji, da ga je sustigao zatim natjerao njegovu devu da klekne te ga ubio, a zatim sa devom otišao Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Znaj da je ovakva vrsta rizka najljepša, zato jer je ovo plijen (*magnem*) koji je Uzvišeni Allah učinio halalom za ovaj ummet mimo prijašnjih naroda. Naš Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije bio kovač, niti stolar, već je većina njegovog dobitka i rizka bio plijen, kao što stoji u hadisu: *"Moj rizk je u hladu moga koplja."*[18] I ovo je najljepša zarada i najpotpunija, jer je takva bila i zarada našeg Resula, sallallahu alejhi ve sellem.

Općenito značenje prvog hadisa upućuje na punovažnost ovog propisa, čak i ako ne postoji vladar musliman. Na to upućuje postupak ashaba Ebu-Basira kada je napadao trgovačke karavane i putničke skupine Kurejšija, u periodu kada nije bio zvanično podređen muslimanskoj državi, niti je mogao biti, radi jednog od uvjeta u ugovoru između Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i kafira Kurejšija.[19] Dokaz tome je da Kurejšije nisu tražili od Allahovog Poslanika, sallallahu

---

[17] Vidjeti: *Fethul-Bari* 6/168, Poglavlje o neprijatelju kada uđe u islamsku zemlju bez garancije.

[18] Ahmed i Ibn-Madže.

[19] Jedan od uvjeta kojeg su mušrici postavili u primiriju na Hudejbiji bio je da svaki musliman koji pobjegne iz Mekke Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, bude vraćen mušricima. Jednog dana je jedan od ashaba (Ebu-Basir) pobjegao iz Mekke i došao Allahovom Poslaniku u Medinu, a za njim su došla dva mušrika od Kurejšija da ga vrate nazad. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je dopustio da ga vrate u Mekku zbog ugovora. Ebu-Basir, radijallahu anhu, je u povratku uspio da ubije jednog a drugi je pobjegao u Mekku. Kada su čuli, muslimani Mekke koji nisu mogli da dođu u Medinu zbog ugovora, priključivali su se Ebu-Basiru koji se nalazio u brdima blizu mora. Kada bi god kakva karavana Kurejšija prolazila tim putem, Ebu-Basir i muslimani koji su bili uz njega napadali bi ih iz zasjede, ubijali i zapljenjivali im imetke. Nanosili su im velike gubitke tako da su mušrici naposlijetku tražili od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da Ebu-Basir i ostali ashabi koji su bili uz njega odu u Medinu. Vidjeti: Dr. Ekrem Dija' el-Umeri, *Es-Siretu en-Nebevije es-Sahiha,* str. 451. (nap. prev.)

alejhi ve sellem, krvarinu za njihovog čovjeka El-Amirija kojega je ubio Ebu-Basir, niti oštetu za trgovačke karavane i putničke skupine koje je napadao. Iako su Kurejšije u tom periodu bili pod ugovorom sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, ali sa Ebu-Basirom su bili u ratnim odnosima, zato što nije prestao biti tražen od strane kafira, što znači ako bi im se pružila prilika, zarobili bi ga ili ubili. Skraćena verzija ovog predanja zabilježena je u Buhariji, u predaji o sporazumu na Hudejbiji, Poglavlje o uvjetima. (*Uslovi u džihadu i primirjima sa neprijateljem,* 5/329).

Iz ovog događaja možemo izvući još jednu veoma bitnu korist, a to je da treba povesti računa o jednom važnom faktoru kada su u pitanju ovakvi postupci. A to je da takvo djelo ne povlači za sobom štetne posljedice za ostale muslimane. Ono što je činio Ebu-Basir, radijallahu anhu, nije pripisivano Allahovom Posalniku, sallallahu alejhi ve sellem, niti ashabima, niti je to išta štetilo džematu muslimana. Obaveza je zbog toga izvagati šerijatske koristi i štete, i odabrati pogodan trenutak i način. Treba se takođe poslužiti tajnošću i ratnom varkom i svim onim što je propisano kada su u pitanju kafiri koji se bore protiv Islama. Monoteist je u našem vremenu skup, dragocjena i rijetka stvar, ne bi se trebala izgubiti radi krvi nekog nikogovića, već treba odabrati ono u čemu je veća šteta za neprijatelja. A u životopisu Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, možete naći dovoljno primjera za to.

Onaj ko ne bude imao snage da postupi kako smo naveli, nije mu ni u kom slučaju dopušteno da sjedi, jede i smije se u lice onog ko psuje Allaha ili Njegovu vjeru, već mu je obaveza da to spriječi jezikom, ako ne može rukom. A ako ne bude mogao ni riječima, neka pokaže srdžbu i gnjev pred njim, i neka ode sa takvog sijela iz straha da ne bude poput njega: ***"On vam je već u Knjizi objavio: kad čujete da u Allahove ajete nevjerstvo čine i da im se izruguju, ne sjedite s onima koji to čine dok ne stupe u drugi razgovor, inače, bit ćete kao i oni. Allah će sigurno zajedno sastaviti u džehennemu munafike i kafire."*** (En-Nisa, 140)

Ne treba misliti da smo na ovim stranicama obuhvatili sve dokaze koji potvrđuju nevjerstvo onog ko vrijeđa Allaha, vjeru ili Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ne! Dokaza po ovom pitanju ima puno koji ne bi mogli stati na ovim listovima. Šejhul-islam Ibn-Tejmijja, rahimehullah, je u svojoj knjizi *Es-Sarimul-meslul* u vezi s temom spomenuo ono što je potrebno i dovoljno da bi se njeno pravo ispunilo i obrađuje je sa svih aspekata. Pa ko želi više o ovoj temi neka se vrati na ovo fascinantno djelo, puno pouka i koristi. A onom ko traži istinu, od svega toga

dovoljan je samo jedan dokaz, a onome koji je u iskušenje pao i koji glavu okreće od vjere svoga Gospodara, pa kada bi mu sa dunjalukom punim dokaza došao, ne bi glavu podigao: ***"A ima li nepravednijeg od onoga koji, kad se dokazima Gospodara svoga opominje, za njih ne haje, i zaboravlja na posljedice onoga što je učinio? Mi na srca njihova pokrivače stavljamo da Kur'an ne shvate, i gluhim ih činimo; i ako ih ti na pravi put pozoveš, oni, kad su takvi, nikada neće pravim putem poći."*** (El-Kehf, 57) U ovom ajetu i sličnim njemu se vidi propisanost podsjećanja, prijetnje i plašenja Allahovim ajetima onih koji su upali u ovaj teški grijeh, i to je jedna, a prijateljstvo i ljubav prema takvima i poštivanje je druga stvar.

Zato, Allahovi robovi, bojte se Allaha i ***"sebe i porodice svoje čuvajte od vatre čije će gorivo ljudi i kamenje biti, i o kojoj će se meleki strogi i snažni brinuti, koji se onome što im Allah zapovjedi neće opirati, i koji će ono što im se naredi izvršavati."*** (At-Tahrim, 6). I bojte se da izazovete Silnog, Gospodara nebesa i Zemlje, ratujući protiv Njegove vjere i vrijeđanjem iste. A kako biste to činili kada vam Njegova dobra danonoćno silaze. Njegove blagodati prema vama javne bile ili skrivene, ne mogu se pobrojati niti znanjem obuhvatiti, u vremenu kada cijenite i veličate neprijatelje Njegove vjere, one koji vas ponižavaju i stavljaju na teške muke, vladare nevjernike, otpadnike koji ratuju protiv Allaha i Njegovih štićenika. Oni koji su Šerijat Allahov zanemarili i iskrivili, i koji su neprijatelje Njegove za prijatelje uzeli, prodali su i vjeru i čast i zemlju i dopustili zabranjeno. Vi žudite za njima i pjevate o njihovoj slavi, a od njih ne dobijate osim muku i poniženje. Oni koji kradu dobra muslimana i jedu njihov imetak uz pomoć svojih poreza, taksi i carina, koje im propisuju njihovi kafirski, laički zakoni koje su donjeli u skladu sa njihovim interesima i strastima...

Zato, boj te se Allaha, Silnog, Uzvišenog i Njega veličajte i slavite i jedino Njega tevhidom obožavajte, i učinite nevjerstvo u sve ono što se mimo Allaha obožava od taguta koji druge zakone propisuju i raznih lažnih božanstava: ***"Ili su bolji raznorazni bogovi ili Allah, Jedini i Svemoćni? Oni kojima se, mimo Njega, klanjate samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši, -Allah o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allahu, a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna."*** (Jusuf, 39-40).

Naša posljednja poruka glasi: hvala Allahu, Gospodaru svih svjetova.